

"Her kim hayat-ı fâniyeyi esas maksat yapsa, zahiren bir cennet içinde olsa da, manen cehennemdedir. Ve her kim hayat-ı bakiyeye ciddi müteveccih ise, saadet-i dâreyne mazhardır. Dünyası ne kadar fena ve sıkıntılı olsa da, dünyasını cennetin intizar salonu hükmünde gördüğü için hoş görür, tahammül eder, sabır içinde şükreder." Burayı izah eder misiniz?

"Her kim hayat-ı fâniyeyi esas maksat yapsa, zahiren bir cennet içinde olsa da, manen cehennemdedir. Ve her kim hayat-ı bakiyeye ciddi müteveccih ise, saadet-i dâreyne mazhardır. Dünyası ne kadar fena ve sıkıntılı olsa da, dünyasını cennetin intizar salonu hükmünde gördüğü için hoş görür, tahammül eder, sabır içinde şükreder."(1)

İnsan sadece bu gelip geçici dünya hayatını asıl amaç yapsa, her ne kadar bir eli yağda bir eli balda da olsa, yani dünya nimetleri içinde yüzüyor olsa da manen mutlu ve tatmin olamaz. Çünkü insanın ruhu, kalbi ve duyguları, bu fani dünya ile tatmin olacak bir özellikte yaratılmamıştır.

Yani ahireti unutup bu dünyayı asıl amaç yapan birisi, bedenen bolluk ve nimetler içinde olsa da kalp, ruh ve duygular açısından cehennemi bir halet içinde olur.

İnsan sadece ahirete odaklanıp onu kendine amaç edinse kalp, ruh ve duyguları mutlu ve tatmin olur. Bedeni ve maddi hayatı her ne kadar sıkıntılı ve kötü olsa da bunların gelip geçici olduğunu ve dünyanın ahiretin bir bekleme salonu olduğunu düşünerek, sıkıntısı binden bire iner ve daima şükür içinde yaşar.

Kim fani olan dünya hayatını esas gaye yapsa ve ahireti göz ardı edip sadece ve sadece dünyaya çalışsa, belki görünüşte dünyada refah içinde cennete benzer bir hayat sürebilir, fakat ölümden sonrası için hazırlık yapmadığı için ve sürekli dünyanın faniliğini düşündüğü ve sahip olduklarının bir gün elinden çıkacağını bildiği için, kalbi ruhu cehennem gibi bir azap içinde kalır.

Ahiret hayatına yönelik yaşayan ve dünyaya ikinci planda bakan insan ise, saadet-i dareyn dediğimiz iki cihan saadetine mazhar olur. Dünyanın sahibi olan Allah'ı tanıdığı ve emirlerini yerine getirdiği için, görünüşte hali içler acısı bile olsa, en büyük musibetler altında, en sıkıntılı hastalıklar içinde bile olsa, ruhu, kalbi cennet

hayatı sürmektedir. Ahirette, Allah'ın cennetiyle ve cemaliyle şereflendireceğini düşünüp, geçici dünyanın sıkıntılarına tahammül eder; daima şükreder.

Yani hem dünyada hem ahirette mutlu olmanın yolu Allah'a kul olmaktan geçer.

(1) bk. [Sözler, Sekizinci Söz.](#)